

REGLUGJÖRÐ

7

25. febr.

um

breyting á reglugjörð 7. maí 1924, um bann gegn innflutningi á
óþörfum varningi.

Þær vörur, sem taldar eru í b-lið 1. gr. reglugjörðar 7. maí 1924, um
bann gegn innflutningi á óþörfum varningi, er frá þessum degi, og þar til
öðruvísi kynni að verða ákveðið, frjálst að flytja til landsins.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 25. febrúar 1925.

Magnús Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

REGLUGJÖRÐ

8

28. febr.

um

meðferð og notkun rafmagns á Stokkseyri.

1. gr.

Rafveitan á Stokkseyri selur öllum rafmagn innan þess svæðis, sem
hjer segir: Að vestan frá Bræðraborg, um Grund, Brekkur, Bræðratungu, Vatns-
dal og að Eystri Rauðarhól og alt kaupúnið innan þessara takmarka, að svo
miklu leyti, sem afl stöðvarinnar nægir, samkvæmt reglugjörð þessari.

2. gr.

Rafmagnið er eingöngu ætlað til lýsingar; þó má rafveitunefnd, með
ráði stöðvarstjóra, selja til annara afnota afl það, sem stöðin gæti framleitt
umfram það, sem til ljósa þarf, ef það á engan hátt truflar rekstur stöðv-
arinnar til ljósa.

3. gr.

Reksturstími stöðvarinnar til ljósaframleiðslu er frá 1. september til

8 1. maí, fyrst um sinn, og má ekki taka strauminn af, nema brýna nauðsyn beri 28. febr. til, og svo stuttan tíma sem unt er.

4. gr.

Aðalálmur og húsálmur leggur rafveitan á sinn kostnað. Aðalkerfi rafveitunnar má ekki stækka, nema með leyfi hreppsnefndar.

5. gr.

Hver, sem óskar að fá hús sitt raflagt, eða breytt eldri raflagningu, skal senda stöðvarstjóra skriflega beiðni um það, með upplýsingum um, hve mikið rafmagn hann óskar að fá, ásamt öðrum upplýsingum nauðsynlegum fyrir raflagninguna. Stöðvarstjóri sendir umsóknina með athugasemdum sínum til rafveitunefndar, og nefndin ákveður því næst, hvort lagningin eða breytingin skuli leyfð. Umsækjanda sje tilkynntur úrskurður nefndarinnar, og skal sú tilkynning vera komin til hans ekki seinna en þrem vikum eftir að stöðvarstjóri fjekk umsóknina.

6. gr.

Húsveitur skal gjöra á kostnað húseiganda af löggiltum rafvirkja. Enginn, nema sá eða þeir, sem hreppsnefnd, eftir tillögum rafveitunefndar og stöðvarstjóra hefir löggilt til þess, má framkvæma slík verk eða breyta neinu, er rafveitunni tilheyrir, innanhúss eða utan.

7. gr.

Nú hefir hús verið raflagt, áhöld sett í hús, eða breytt eldri raflagningu, og má þá ekki taka húsveituna til afnota fyrr en stöðvarstjóri hefir skoðað og prófað hana og vottað, að hún sje fullnægjandi.

8. gr.

Allir rafmagnsnotendur skulu hafa straummælir, er rafveitan selur eða útvegar; þó getur rafveitunefnd selt ljós án straummæla, og greiðist gjald fyrir það eftir gjaldskrá rafveitunnar.

9. gr.

Enginn má án leyfis rafveitunefndar taka rafmagn úr taugakerfi rafveitunnar, nje aðhafast neitt það, er valdið geti skemdum á raftaugum eða öðrum raftækjum, sem notuð eru í sambandi við taugarnar, hvort heldur er í húsi hans eða utan þess. Brjóti nokkur gegn ákvæði þessu, skal hann greiða fullar skaðabætur og sæta sektum, sje verkið ekki þannig vaxið, að þyngri refsing liggi við, samkvæmt hegningarlögnum.

10. gr.

8

Hver rafmagnsnotandi er skyldur að sjá um, svo sem honum er unt, að innleiðsla hans sje jafnan í góðu lagi; komi ólag á raftaugar eða tæki í húsi þannig, að skemduð geti valdið á taugum eða áhöldum, t. d. að öryggi hrökkvi í sundur, eða bilun sjáist á einangrun á leiðslum, svo að leiðslur haldi ekki rafmagnsstraumnum og orsaki jarðsamband, þá skal húsráðandi tafarlaust tjá það stöðvarstjóra. Varast skal að taka í sundur ljóstækin, straumsnerlana, tengihylkin o. s. frv.

11. gr.

Rafveitunefndinni er heimilt að banna að nota í sambandi við rafveituna gamla lampa og önnur áhöld, sem eftir áliti hennar og stöðvarstjóra eru ótrygg eða til tálmunar á góðum rekstri.

12. gr.

Stöðvarstjóri og rafveitunefnd skulu ætíð hafa frjálstan aðgang þar, sem eru taugar eða áhöld, sem standa í sambandi við aðaltaugar stöðvarinnar, til þess að ganga úr skugga um, að alt sje í góðu lagi.

13. gr.

Vanræki rafmagnsnotandi skyldur þær, sem á honum hvíla, samkvæmt reglugjörð þessari, eða virðir að vettugi fyrirskipanir rafveitunefndar, skal stöðvarstjóra heimilt að slíta sambandinu við hann til bráðabirgða og að fullu með samþykki rafveitunefndar. Notandi ber fulla ábyrgð á öllum afleiðingum, sem af vanrækslunni kunna að stafa.

14. gr.

Þegar sjerstaklega stendur á, er hreppsnefnd, eftir tillögum rafveitunefndar, heimilt að veita undanþágu frá ákvæðum þessarar reglugjörðar. Rísi ágreiningur útaf einstökum ákvæðum, sker hreppsnefndin úr, en úrskurði hennar má áfrýja til atvinnumálaráðuneytisins.

15. gr.

Hreppsnefndin hefir á hendi yfirstjórn rafveitunnar. Hún kýs 3 menn í rafveitunefnd til þriggja ára í senn. Gengur einn maður úr nefndinni árlega og skipar hreppsnefnd mann í hans stað. Stjórnin kýs sjer formann og fjehirði og ræður stöðvarstjóra, sem á að sitja fundi nefndarinnar og hefir atkvæðisrjett í öllum málum, sem ekki snerta hann persónulega. Stöðvarstjóra ber að fylgja í öllu fyrirmælum rafveitunefndar.

16. gr.

Rafveitunefnd skal hafa nákvæmt eftirlit með rekstri stöðvarinnar,

8 sjá um, að jafnan sje til nægilegt efni til reksturs o. s. frv. Hún skal halda
28. febr. glögga bók yfir tekjur og gjöld rafveitunnar, svo og eignir og skuldir. Árs-
reikning skal hún semja fyrir 1. mars ár hvert og afhenda hann hreppsnefnd-
inni, sem kys tvo menn til að endurskoða reikninginn, og úrskurðar hann síðan.

17. gr.

Hrökkvi tekjur rafveitustöðvarinnar ekki fyrir kostnaði, má greiða það.
sem á vantar, úr sveitarsjóði.

18. gr.

Hreppsnefndin semur í samráði við rafveitunefnd gjaldskrá fyrir
notkun rafmagnsins og leitar samþykkis atvinnumálaráðuneytisins á henni.

19. gr.

Reglugjörð þessari og einnig gjaldskránni má breyta með samþykki
stjórnarráðsins.

20. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum alt að 200 kr., nema þyngri
hegning liggi við og skal fara með mál út af þeim sem almenn lögreglumál.
Sektir renna í sveitarsjóð Stokkseyrarhrepps.

Reglugjörð þessi, sem er hjermeð sett samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20.
júní 1923, öðlast gildi 15. mars 1925, og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem
hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 28. febrúar 1925.

Magnús Guðmundsson.

Vígfús Einarsson.